

Záradék: Az irat papír alapú iratról készített elektronikus másolat

KÚRIA
12.59
2024 JÚN 28.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

A Kúria útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

KÚRIA 4.		
Kvk VI. 39141/2024/12		
Érkezett: 2024 JÚN 28.		
Példány:	Melléklet:	Köztök:
1	1	SZEM

Alulírott Vitézy Dávid László

[REDACTED] mint Indítványozó (a továbbiakban: Indítványozó) – aki a jelen beadványt benyújtó, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, a Szutrély Ügyvédi Iroda ([REDACTED]) képviseli: dr. Szutrély Nóra ügyvéd, [REDACTED] útján jár el, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

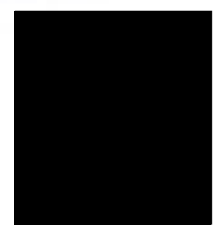
terjeszti elő:

Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva alaptörvény-ellenesség miatt az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Kvk.VI.39.141/2024/11. számú végzését.

Az alkotmányjogi panasz indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1. Előzmények

A Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) 203/2024. (VI. 10.) FVB számú határozatával megállapította Budapest Főváros főpolgármester-választásának eredményét. A határozat szerint főpolgármesterré Karácsony Gergelyt, a Demokratikus Koalíció, Magyar Szocialista Párt és a Párbeszéd – a Zöldek Pártja jelölő szervezetek közös jelöltjét választották. Második helyen végzett jelen alkotmányjogi panasz Indítványozója, aki az LMP – Magyarország Zöld Pártja, valamint a Vitézy Dáviddal Budapestért Egyesület közös jelöltje.

E határozat ellen jelen alkotmányjogi panasz Indítványozója két fellebbezést nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), amelyeket az NVB egyesített. Az egyik fellebbezésében Indítványozó a főpolgármester-választáson leadott összes, érvénytelennek minősített szavazat újraszámolását és jogi minősítésének felülvizsgálatát kérte arra tekintettel, hogy a főváros több mint 200 szavazóköréből csatolt bizonyítékokat arra, hogy a Ve. alapján érvényesnek tekintendő szavazatokat is érvénytelennek nyilvánítottak, miközben az első és a második helyezett közötti különbség (a 203/2024. (VI. 10.) FVB számú határozat szerint) csupán 324 szavazat volt.

A párhuzamosan benyújtott másik fellebbezésében Indítványozó kérte, hogy Budapest IV. és VII. kerületében az NVB a főpolgármester-választás eredményét semmisítse meg, és rendelje el a szavazás megismétlését.

Az NVB az érvénytelen szavazatok újraszámolására irányuló fellebbezés alapján elrendelte a főpolgármester-választáson leadott összes, érvénytelennek minősített szavazat újraszámolását, majd ennek eredményeképp 391/2024. (VI. 14.) számú határozatában az FVB határozatát helybenhagyta azzal, hogy a két első helyezett közötti különbség 41 szavazatra csökkent.

Az NVB – az egyesítésre tekintettel szintén a 391/2024. (VI. 14.) számú határozatában – ugyanakkor elutasította az Indítványozónak a Budapest IV. és VII. kerületeiben a főpolgármester-választás eredményének megsemmisítésére irányuló fellebbezését. Indokolása szerint az Indítványozó által csatolt bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy a valószínűség elvárt szintjén alátámasszák az Indítványozó által állított jogsértést, azaz azt, hogy az érvénytelen szavazatok számát az egyik jelöltnek a szavazólapról való - általa kifogásolt módon végrehajtott - törlése okozta, amely befolyásolta a választás eredményét is.

Az NVB határozatával szemben Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelyben egyrészt kérte az érvénytelen szavazatok újraszámolásának eredményére tekintettel a főpolgármesteri választáson leadott érvényes szavazatok újraszámolását, másrészt fenntartotta a IV. és VII. kerület összes szavazóköri eredménye megsemmisítésére, és a választás megismételtetésére irányuló indítványát. A Kúria jelen alkotmányjogi panaszban támadott Kvk.VI.39.141/2024/11. számú végzésével az NVB határozatát helybenhagyta. Indokolása szerint Indítványozó az összes érvényes szavazat újraszámolása tekintetében olyan új jogsértésre hivatkozott, amely a másodfokú eljárás tárgyát nem képezte, ezért bírósági felülvizsgálat része sem lehetett. A IV. és VII. kerületet érintő, az eredmény megsemmisítésére és a szavazás megismétlésének elrendelésére vonatkozó kérelem tekintetében a Kúria indokolása szerint Indítványozó nem mutatott be megfelelő bizonyítékokat az általa állított jogsértések alátámasztására, ezért az alapvető sérelem megvalósulását nem tartotta igazoltnak. A Ve. 137. § (1) bekezdés utolsó fordulata kimondja, hogy a kiesett jelöltet a jelölő szervezetek, jelöltek és listák nyilvántartásából, valamint az

egyéni szavazólapokról törölni kell, tehát egyértelműen rögzíti, hogy Ve.-ben meghatározott okok miatt visszalépő jelöltet a jelöltek nyilvántartásából, a szavazólapról egyaránt törölni kell. Törvényes határidőben történő lemondás esetén is előfordulhat, hogy a szavazólapok újranyomtatására már nincs elegendő idő. A szavazólapon történő törlés célja, hogy a választópolgár a kiesett jelöltre ne tudja leadni szavazatát. A Kúria végzése értelmében a rendelkezésre álló bizonyítékok azt alátámasztják, hogy a fővárosi kerületek szavazókörében a kiesett jelölt törlését eltérő módon hajtották végre, a Főváros kerületeinek többségében a kiesett jelölt nevét úgy törölték a szavazólapokon, hogy az olvashatatlanná vált, ugyanakkor a IV. és VII. kerületek egészében a kiesett jelölt nevét, továbbá az őt állító jelölő szervezet nevét és logóját egy vékony tollvonással húzták át, méghozzá úgy, hogy az a későbbiekben is olvasható maradt. A Kúria indokolásában hivatkozik arra, hogy a Ve. a törlés szabályainak pontos végrehajtását nem tartalmazza, ezért álláspontja szerint Indítványozó által kifogásolt áthúzás nem sérti a Ve. 137. § (1) bekezdésének utolsó fordulatát. Az érintett kerületekben vékony hegyű tollal húzták át a kiesett jelöltet, amelyet szavazólapok fényképei, valamint 198 db golyóstoll vásárlásáról kiállított számla csatolt bizonyítékként alátámasztott. A Kúria álláspontja szerint Indítványozó ugyanakkor az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem igazolta, hogy a szavazólapról kiesett jelölt vékony tollvonással való áthúzása alkalmas volt a választói akarat befolyásolására, nem csatolt olyan, akár anonim szavazópolgároktól származó nyilatkozatokat, amelyek szerint őket megtévesztették volna a törlés módjára tekintettel, továbbá nem hivatkozott olyan bizonyítékokra sem, amelyekben szavazatszámlláló bizottsági tagok igazolják az áthúzásból fakadó tömeges megtévesztést.

Karácsony Gergely főpolgármester-jelölt az NVB 391/2024. (VI. 14.) számú határozatával szemben felülvizsgálatra irányuló kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelyet az Indítványozó kérelmére indult ügygel a Kúria egyesített, így a támadott döntés keretében bírált el, és Karácsony Gergely kérelmét is elutasította. A Kúria támadott végzésének ezt a részét (Indokolás [54]-[64]) azonban jelen alkotmányjogi panasz nem érinti.

2. Az alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésére rendelkezésre álló határidő igazolása

A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A Kúria végzése 2024. június 26-án született, közlésére ugyanezen napon került sor. Erre figyelemmel a 2024. június 29-én 16 óráig benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben benyújtottnak tekintendő.

3. További jogorvoslat hiánya

A Kúria végzése ellen a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján nincs helye további jogorvoslatnak, ezért az alkotmányjogi panasz benyújtásának e szempontból sincs akadálya.

Indítványozó kijelenti továbbá, hogy a fentiek szerint nincs és nem is lehet az ügyben felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, és nem értelmezhető a perújítás sem.

4. Érintettség bizonyítása

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy nyújthat be alkotmányjogi panaszt. Az érintettség tekintetében Indítványozó előadja, hogy őt a Fővárosi Választási Bizottság 46/2024. (V. 6.) számú határozatával főpolgármester-jelöltként nyilvántartásba vette, mely döntés május 9. napján jogerőre emelkedett. Indítványozó továbbá a Kúria Kvk.VI.39.141/2024/11. számú végzése által helybenhagyott 391/2024. (VI. 14.) NVB határozat alapján a második legtöbb szavazatot kapott főpolgármester-jelölt.

Indítványozó előadja továbbá, hogy a Kúria előtt folyamatban volt jogvita minden elemében félként szerepelt, az eredeti fellebbezés benyújtója és a felülvizsgálati kérelem beadványozója is volt.

Mindezek alapján Indítványozó jelen alkotmányjogi panasz benyújtása szempontjából jogosultnak és érintettnek tekintendő.

5. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel, hogy megfelel-e az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében biztosított választójog az a bírói jogértelmezés, amely szerint jogszerű a választási szervek azon eljárása, melynek következtében a jelöltségről lemondott jelölt nevének áthúzása nem kellően feltűnő, s így alkalmas a választópolgárok megtévesztésére. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés továbbá az is, hogy a Kúria felismerte-e az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait, és ezek figyelembevételével bírálta-e el a jogvitát [lásd pl. 17/2022. (VIII. 1.) AB határozat, Indokolás [28]].

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek tekinthető az, hogy a Kúria nem vette figyelembe jelen ügy alapjogi vonatkozásait, így nem vizsgálta e szempontból a IV. és VII. kerületi Helyi Választási Irodák gyakorlatát. E vizsgálat elmaradása ugyanis oda vezetett, hogy nem érvényesülhetett a választójog aktív és passzív oldala sem, melynek érvényesülése esetén a Kúriának érdemben más döntést kellett volna hoznia.

A Kúria nem ismerte fel azt sem, hogy a IV. és VII. kerületi Helyi Választási Irodák azon gyakorlata, amely szerint a lehető legvékonyabb vonallal húzták ki a kiesett jelöltet a szavazólapról, azt eredményezte, hogy a Ve. 137. § (1) bekezdéséből következő és a 178. § (3) bekezdésében rögzített módon megkövetelt törlési kötelezettségüknek érdemben nem tettek eleget. E gyakorlat lényegében csak az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogszabályok értelmezési keretére vonatkozó előírások figyelembevétele nélkül fogadható el jogszerűnek.

Ilyen értelemben tehát a bírói döntést alapvetően befolyásoló alaptörvény-ellenességről van szó.

6. Az érdemi elbírálás feltétele - a befogadás alapja

Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, már az egyik követelmény teljesülése is alátámasztja az alkotmányjogi panasz befogadását.

A fentiekben előadottakra és az alább kifejtettekre tekintettel álláspontunk szerint a Kúria jelen beadvánnyal támadott végzésével szemben megalapozottan állítható, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását egyaránt felveti.

Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásának nincs akadálya.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása és az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

Az Alkotmánybíróság számos döntésében hangsúlyozta, hogy „nem tartozik hatáskörébe a rendes bíróságok jogértelmezése szakjogi helyességének értékelése, illetve a tételes jogi dogmatikai kérdésekben való állásfoglalás; így töretlen gyakorlata szerint tartózkodik az eljáró bíróságok döntéseinek szakmai kritikájától vagy felülmérlegelésétől. Az Alkotmánybíróság csak abban az esetben állapíthatja meg egy bírósági döntés, illetve az alapjául szolgáló jogértelmezés alaptörvény-ellenességét, amennyiben a jogértelmezés nemcsak dogmatikailag helytelen vagy törvénytelen, hanem egyúttal Alaptörvény-ellenes is. Alkotmányjogi panasz-eljárásban pedig további feltétel, hogy az alaptörvény-ellenesség valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmeként jelenjen meg.” {ld. pl. 11/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [41]}.

Mindezekből következően az Indítványozó nem önmagában a támadott végzésben foglalt szakjogi érveket, pusztán a Kúria bizonyítékértékelési tevékenységét vitatja, hanem az alábbiak szerint azt támasztja alá, hogy a konkrét bírói jogalkalmazás nemcsak dogmatikailag helytelen vagy törvénytelen (contra legem), hanem egyúttal Alaptörvény-ellenes (contra constitutionem) is.

2.2. Az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

2.2.1. Az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése garantálja a választójogot. Ezen alapvető jognak két oldala van, az aktív és a passzív választójog, melyek közül előbbi a szavazáshoz való jogot, míg utóbbi a jelöltként indulás jogát garantálja a magyar állampolgárok számára. Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében garantált alapvető jog mindkét oldala érvényesülésének lényegi eleme, hogy kétséget kizáróan tisztázott legyen, mely jelöltek indulnak a választáson, azaz kire lehet érvényes szavazatot leadni, s ugyanígy, kik azok a jelölttársak, akik passzív választójogukkal élve maguk is részt vesznek a demokratikus versenyben. Jelen ügyben ugyanakkor Budapest IV. és VII. kerületében e szempontok nem érvényesültek, mert Szentkirályi Alexandra nevének áthúzása olyan megtévesztő módon valósult meg, amely a választópolgárok és a jelöltek számára is elérte az alapjog-korlátozás szintjét. A Kúria ezen alapjogi szempontot nem azonosította, vizsgálata során erre nem tért ki, így döntésével maga is az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozta.

A demokrácia elvén alapuló politikai rendszer elengedhetetlen feltétele a stabil, jogszerűen és kiszámítható módon működő választási rendszer (39/2002. (IX. 25.) AB határozat).

Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata során azt is kimondta, hogy a választójog „olyan alapvető jog, amely az állampolgároknak az állami hatalom gyakorlásában való részvételét hivatott biztosítani és amelynek érvényesülése azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy biztosítsa gyakorlásának feltételeit és jogszabály – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésben foglalt előírásnak megfelelően törvény – határozza meg gyakorlásának módját, rendjét, valamint garanciáit.” [63/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 509, 516.] Ebből következően a választójog olyan alapjog, amely kizárólag az arra vonatkozó szabályozásban megnyilvánuló állami közreműködés révén érvényesülhet, vagyis gyakorlásának feltételeit, körülményeit az állam biztosítani hivatott. {1/2013. (I. 7.) AB határozat}.

A Ve. anyagi és eljárásjogi szabályai, garanciarendszere a fenti alkotmányos célt szolgálja és az Alaptörvény 28. cikke értelmében a jogalkalmazás kiindulópontja is a fentiek megállapításnak való megfelelést kell elősegítse. A Ve. 137. § (1) bekezdése szabályozza a jelölt kiesését. A 2024. évi főpolgármester-választáson történtek szempontjából releváns szabály, hogy a jelölt kiesik, ha a szavazást megelőző második nap 16 óráig a jelölésről – elektronikus azonosítást követően elektronikus úton, a nyilvántartásba vételről döntő választási bizottság mellett működő választási iroda részére személyesen vagy kézbesítési meghatalmazott útján benyújtott nyilatkozattal – írásban lemond. A kiesett jelöltet a jelölő szervezetek, jelöltek és listák nyilvántartásából, valamint az egyéni szavazólapokról törölni kell.

A Ve. 178. § (3) bekezdése tartalmaz rendelkezést arra az esetre, ha a szavazólapokat már a jelölt kiesését megelőzően előállították, hiszen logisztikailag kivitelezhetetlen és költséghatékonyság szempontjából is észszerűtlen, hogy néhány nappal a választások előtt újra nyomtassanak mintegy 1,3 millió fővárosi szavazólapot. A rendelkezés szerint tehát a kiesett jelölt nevét a szavazólapon a szavazás napját megelőzően a helyi választási iroda vagy a szavazás napján a szavazatszámoló bizottság áthúzza. Nyilvánvaló tehát, hogy a Ve. 178. § (3) bekezdése speciális, a kiesett jelölt áthúzására vonatkozó szabály ugyanazt a célt szolgálja, mint a 137. § (1) bekezdésében meghatározott törlés, mindössze a jelölt kiesésének későbbi időpontjára tekintettel határozza meg ezt a technikai lehetőséget, amennyiben a szavazólapok már nyomtatásra kerültek. Az áthúzás tehát a jogalkotó által elérni kívánt célját és joghatását tekintve: törlés. Amennyiben kivitele (vékonysága, halványsága) a célnak megfelelő joghatás kiváltására alkalmatlan, az áthúzás meg nem történtnek – a kiesett jelölt nem töröltnek - minősül. Ilyen esetben tehát úgy kell tekinteni, mintha az áthúzást törvény szerint végrehajtani hivatott helyi választási iroda a törlési kötelezettségének nem tett volna eleget.

A Ve. törlésre, áthúzásra vonatkozó szabályai tehát nem pusztán technikai és adminisztratív előírások, hanem egyszersmind garanciális rendelkezések, hiszen a törvényellenesen nem vagy nem megfelelően törölt, áthúzott - ugyanakkor joghatályosan kiesett - jelölt szerepeltetése a szavazólapon több irányból kérdőjelezi meg az adott választás törvényességét. Egyfelől még a jól informált választópolgárok is összezavarodhatnak, elbizonytalanodhatnak, választási magatartásuk alapvetően megváltozhat a szavazófülkében. Másfelől, ha a választópolgárok nem látják, vagy nyomdahibának, hajtásnyomnak vélik a halvány áthúzást, úgy akaratukon kívül csakis érvénytelen szavazatot

adhatnak le. Az ilyen szavazatok még újraszámolás által is orvosolhatatlanok, hiszen érvényes szavazattá nem minősíthetők át.

A fentiek szerint a Ve. 137. § (1) bekezdésében és a 178. § (3) bekezdésében foglalt törlésre, áthúzásra vonatkozó rendelkezések szoros összefüggésben állnak az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésével és a Ve. alkotmányos értéknek minősülő alapelveivel, azaz a választás tisztaságának megóvását, az esélyegyenlőség és a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelveit is hivatottak érvényre juttatni. Következésképpen, amennyiben bizonyítást nyer az, hogy bizonyos fővárosi kerületekben az áthúzást végző helyi választási irodák megtevesztésre alkalmas módon, alig láthatóan (halványan, vékonyan) húzták át a kiesett jelöltet, megállapítható, hogy törlési kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezáltal törvénysértő gyakorlatot alkalmaztak. Bár az Alaptörvény 28. cikkére alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható, arra a bíróságoknak jogalkalmazásuk során fokozottan figyelemmel kell lenni, arról az Alkotmánybíróság által számonkérhető módon döntésük indokolása során számot kell adniuk. Indítványozó álláspontja szerint a Ve. felhívott rendelkezései a fenti jogértelmezés mellett állnak összhangban az Alaptörvény 28. cikkével.

„A Ve. tételes jogi rendelkezését is alapelvi tükörben kell értékelni, a konkrét tényállásra vonatkoztatva.” {3210/2024. (VI. 13.) AB határozat, Indokolás [41]}.

„Mivel egy-egy választási eljárási alapelv – elvontsága folytán – nem tartalmaz konkrét korlátozást valamely alapjogilag védett magatartásra vonatkozóan, ebből következően az alapelveknek a konkrét ügyekben történő alkalmazásakor a bíróságra még fokozottabb felelősség hárul; amennyiben az alapelv alkalmazása alapjog-gyakorlást érint, az értelmezési mozgástér keretein belül a bíróságnak kell gondoskodnia az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontokat érvényesítő alapjog-korlátozási teszt elvégzéséről”. {3279/2019. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [35]}.

Tekintettel pedig arra, hogy e törvénysértés a Ve. alapelveit és alapjog-gyakorlást érintő, Alaptörvényt is sértő garanciális rendelkezéseit érinti, az eredménymegállapító döntést hozó választási szerveknek, illetve a bíróságnak ezt a körülményt a súlya szerint értékelniük kell. Amennyiben a bíróság a fenti körülményeket a választás törvényessége körében nem értékeli, az ügy alapjogi relevanciáját nem ismeri fel, úgy jogértelmezése és döntése nem csak *contra legem*, de önkényessége folytán *contra constitutionem* is.

2.2.2. Indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróságnak abban szükséges döntést hoznia, hogy amennyiben az alapügy tényállása a fentieknek megfelel - vagyis a bíróság által megállapítást nyert a IV. és a VII. kerületek vonatkozásában a felismerhetetlen áthúzás gyakorlata -, úgy azt megfelelően értékelte-e a Kúria támadott végzése, értékelésével pedig a Ve. alkotmányos értéknek minősülő alapelveivel és az Alaptörvénnyel összhangban álló döntést hozott-e a jogi következtetések levonásakor (vö. bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség).

Az alapul fekvő ügy előzményeként Indítványozó előadja, hogy Szentkirályi Alexandra főpolgármester-jelölt 2024. június 7. napján, pénteken 16 óra előtt joghatályosan írásban lemondott, így beálltak a jelölti kiesés jogkövetkezményei, azaz a jelölti nyilvántartásból törölték és az egyéni szavazólapon törvényes módon törölni kellett (volna). A kiesett jelölt közösségi médiaüzenet és más médiacsatornák útján arra kérte választóit, hogy szavazatukkal a szavazólapon maradó három jelölt közül az Indítványozót támogassák.

A Kúria a jogalkotói szándékkal - és az Indítványozó álláspontjával is - összhangban a támadott végzésben arra az álláspontra helyezkedik, hogy „[a] szavazólapon való törlés célja ilyen esetben az, hogy a választópolgár a kiesett jelöltre ne tudjon szavazni, a szavazólapnak (...) úgy kell kinéznie, mintha azon a kiesett jelölt egyáltalán nem is szerepelne.” (Indokolás [42]). Így a Kúria által is elismerten - a Ve.-ben megfogalmazott alapelvekre figyelemmel - olyan jogi helyzetet kell teremteni, amely a leginkább hasonlít arra, amely a szavazólapok újranyomtatása esetén előállna. A szavazólapon való törlés célja ilyen esetben az, hogy a választópolgár a kiesett jelöltre ne tudjon szavazni, a szavazólapnak lehetőség szerint úgy kell kinéznie, mintha azon a kiesett jelölt egyáltalán nem is szerepelne.

A végzés [43] pontjában kifejezetten elismeri a Kúria, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok azt alátámasztják, hogy a fővárosi kerületek szavazókörében a kiesett jelölt törlését nem egységesen hajtották végre, voltak olyan kerületek, ahol a kiesett jelölt nevét úgy törölték a szavazólapon, hogy az olvashatatlanná vált, míg más kerületekben a kiesett jelölt nevét, valamint az őt állító jelölőszervezetek logóját és nevét egy egyenes vonallal úgy húzták át, hogy a jelölt neve továbbra is olvasható maradt.

Mindezen megállapítások után a végzés [44] pontjában a Kúria mindösszesen arra hivatkozik az Indítványozó által kifogásolt Ve. 137.§ (1) bekezdése alkalmazásával kapcsolatos jogszabálysértés elutasítása kapcsán, hogy a Ve. a törlés pontos végrehajtását nem szabályozza, ezért nem sérti az Indítványozó által kifogásolt áthúzás a Ve. 137.§ (1) bekezdését. Nem reflektál azonban a végzés ezen indokolási eleme a Ve. 137.§ (1) bekezdése szerinti törlés végrehajtásának, és a Ve. 2.§ (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban rögzített alapelvek tiszteletben tartása közötti összefüggésre, és nem ad indokolást arra, hogy miért tartja megalapozatlannak az Indítványozó azon érvelését, miszerint a szavazólapon a IV. és VII. kerületben végrehajtott áthúzások Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban rögzített alapelveket sértik. A Kúria végzése nem reflektál a IV. és VII. kerületben alkalmazott áthúzások tényleges végrehajtása, és a Ve. 137.§ (1) bekezdése nyelvtani-logikai értelmezése közötti összefüggésre, az Indítványozónak az erre az érvre alapított jogellenességi hivatkozására sem, holott a IV. és VII. kerületben alkalmazott módszert maga a végzés [44] pontja is „áthúzásnak”, és nem pedig a Ve. hivatkozott pontja szerinti terminológiának megfelelő „törlés”-nek nevezi. A Kúria nem csak a Ve. alapelveket hagyja reflektálatlanul, de indokolásából nem tűnik ki, hogy az alapjogi szempontokat felismerte vagy mérlegre tette volna.

A Kúria a tényállás keretében megállapította, hogy „[a]zt, hogy a kiesett jelöltet a szavazólapon az érintett kerületekben, több szavazókörben is vékony tollal húzták át, a csatolt bizonyítékok – szavazólapok fényképei, a 198 darab vékony hegyű golyóstoll vásárlásáról kiállított számla – alátámasztották.” (Indokolás [46]) A Kúria tehát tényként rögzítette, hogy IV. és a VII. kerületben vékony tollal húzták át a kiesett jelölt nevét, azaz elfogadta az Indítványozó által előterjesztett bizonyítékokat erre nézve.

Ebből a helyes ténymegállapításból azonban a Kúria nem vont le jogi következtetéseket, ehelyett az Indítványozó terhére róta az ok-okozati összefüggések és egyéb bizonyítékok vélt feltáratlanságát, valamint megállapította, hogy „[m]ivel a Ve. a törlés pontos végrehajtását nem szabályozza, ezért az I. rendű kérelmező által kifogásolt áthúzás nem sérti a Ve. 137. § (1) bekezdését.”

A Kúria végzésének ezen sommás megállapítása figyelmen kívül hagyja azt, hogy a választási szerveknek a választási eljárás szabályainak, így a Ve. minden konkrét, tételes előírása alkalmazása során érvényre kell juttatni a Ve. 2.§ (1) bekezdésében rögzített alapelveket, így többek között az a) pontban szereplő, a választási eljárás tisztaságának megóvására, a c) pontban szereplő, esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között, és az e) pontban szereplő, a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlásra vonatkozó alapelveket.

Az aktív választójog sérelme fentiek szerint abban áll, hogy a választópolgárok számára az érintett két kerületben a helyi választási irodák tevékenységének következményeként nem volt, nem lehetett egyértelmű, hogy Szentkirályi Alexandrára lehet-e érvényes szavazatot leadni. Igaz ugyan, hogy a törvény nem határoz meg részletes iránymutatást az áthúzás módja tekintetében, ugyanakkor a törvény célja, a jogalkotói szándék és a Kúria végzésének [42] bekezdése alapján is egyértelmű, hogy az áthúzás akkor minősül egyben törlésnek, ha a kiesett jelölt nevének látványos és egyértelmű áthúzásával jár. Amennyiben az áthúzás a választópolgár számára nem felismerhető és szavazatát a de jure kiesett jelöltre adja le, szavazata érvénytelen lesz, amely - hacsak más jelöltre nem adta le voksát - újrászámolás mellett is reparálhatatlan. Szavazata ezáltal önhibáján kívül, a választási irodák jogsértő eljárása okán „elvész”, ami sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében garantált alapjogát. E körben a Kúria nem oldotta fel azt az ellentmondást, amely végzésének [42] bekezdésében megfogalmazott jogértelmezés és az ügy érdemére vonatkozó döntése között fennáll. Ha ugyanis a Kúria maga is elismeri, hogy csak az olyan áthúzás jogszerű, amely olyan helyzetet teremt, mintha a kiesett jelölt nem is szerepelne a szavazólapon, akkor ebből annak kellene következnie jelen ügyre nézve, hogy az alig látható áthúzás ezzel szembenáll.

Az aktív választójog – mint az Alaptörvényben garantált egyik lényeges alapjog – sérelme egyben felveti az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdésében rögzített, az alapvető jogok minden egyes ember részére egyenlően történő garantálása sérelmét is. Ha az aktív választójog gyakorlása során a szavazólapok különbözősége miatt egyes választópolgárok megtevesztésre alkalmas tartalmú szavazólapokat kapnak, úgy ez esetben a megtevesztéssel érintett választópolgárok a többi választópolgárhoz képest nem azonos (hátrányosabb) feltétellel gyakorolhatják alkotmányos alapjogukat, az aktív választójogot.

A passzív választójog sérelme abban áll, hogy nem biztosított a demokratikus verseny, ha a választási szervek – jelen esetben a IV. és a VII. Kerületi Helyi Választási Irodák – nem úgy járnak el, hogy a kiesett jelöltekre szavazatok leadását lehetetlenné tegyék. Az ilyen eljárás ellentétes a választójog egyenlőségének elvével, mely az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott választási alapelv. Nem lehet egyenlő ugyanis egy olyan választás, amelyen közigazgatási egységenként (jelen esetben kerületenként) eltérő megjelenésű szavazólapon, eltérő feltételekkel adhatták le szavazataikat ugyanazon választáson a választópolgárok.

Mindazonáltal az Indítványozó álláspontja szerint az aktív és a passzív választójog sérelme a jelen ügyben felmerülő alapjogsérelem keretében élesen nem különíthető el. Amennyiben ugyanis sérül egy választópolgár aktív választójoga (pl. szavazata szándéka ellenére lett érvénytelen), az szükségszerűen maga után vonja a jelölt passzív választójogának sérelmét is, hiszen ezáltal jogszerűtlenül esett el egy szavazattól, amennyiben pedig ez egy több kerületet érintő jelenség – ahogy jelen ügyben is – akár üggyöntő mennyiségű szavazattól. Amennyiben ezen körülményeket és azok alapjogi összefüggéseit a bíróság nem kellő súllyal

értékeli, téves jogalkalmazása a pusztán törvénysértő jellegén túllépve alaptörvény-ellenes jelleget ölt. Az Indítványozó, mint jelölt passzív választójogának sérelme pedig egyben felveti az Indítványozónak az Alaptörvény 35. Cikk (1) bekezdésében garantált, az általános és egyenlő választójog alapján garantált választhatósága sérelmére vonatkozó alapjogsértést is.

A Kúria a Ve. törlésre és áthúzásra vonatkozó garanciális rendelkezéseit - az Alaptörvény 28. cikkével ellentétesen - önkényesen értelmezte, ezáltal jogalkalmazói tevékenysége nem csak *contra legem*, de *contra constitutionem* jellegűvé vált. Emellett a fenti alapjogi szempontokat a Kúria nem ismerte fel, azokat az NVB határozatának felülvizsgálata során teljesen figyelmen kívül hagyta, s ezzel – figyelemmel az alábbi kifejtett, a tisztességes eljárásra és az alkotmánykonform jogértelmezésre vonatkozó követelményekre – maga is megsértette az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdését.

3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és a 28. cikke sérelme

3.1. Indokolási kötelezettség

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzés [42] pontjában a Kúria maga is arra a jogértelmezésre jutott, hogy a „törvényes időben való lemondás esetén is előfordulhat, hogy – a kitűzött választásra tekintettel – már nincs idő a szavazólapok újra nyomtatására. Ilyenkor a Ve.-ben megfogalmazott alapelvekre figyelemmel olyan helyzetet kell teremteni, amely a leginkább hasonlít arra, amely a szavazólapok újranyomtatása esetén előállna. A szavazólapon való törlés célja ilyen esetben az, hogy a választópolgár a kiesett jelöltre ne tudjon szavazni, a szavazólapnak lehetőség szerint úgy kell kinéznie, mintha azon a kiesett jelölt egyáltalán nem is szerepelne.” A végzés [46] bekezdésében a Kúria maga is elismerte, hogy a csatolt bizonyítékok alapján néhány kerületben valóban megállapítható, hogy a kiesett jelölt nevét „vékony” tollal húzták át. A támadott végzés [43] pontja szerint néhány kerületben „a kiesett jelölt nevét, valamint az őt állító jelölőszervezetek logóját és nevét egy egyenes vonallal úgy húzták át, hogy a jelölt neve továbbra is olvasható maradt.”

A Kúriának a fentiekkel összefüggésben kellő alaposággal meg kellett volna indokolnia, hogy a IV. és VII. Kerületi Választási Irodák azon gyakorlata, amely egyébként ellentétes a végzés [42] pontjában foglalt, a jogszabály célját leginkább megtestesítő értelmezéssel a kiesett jelölt szavazólapokról való áthúzásának végrehajtása tekintetében, miért nem vet fel - a választás eredményét befolyásoló - jogi aggályokat. Ez különösen hangsúlyos azért is, mert a Kúria a végzés [42] pontjában kifejezetten az alapelveknek való megfelelés szerint értelmezte a Ve. 137. § (1) bekezdését, Indítványozó pedig maga is az említett választási szervek gyakorlatának a választási eljárási alapelvekkel való összeegyeztethetlenségét állította a tételes jogsértés megjelölésén túl.

Mindezen megállapítások után a végzés [44] pontjában a Kúria csak arra hivatkozik az Indítványozó által kifogásolt Ve. 137. § (1) bekezdése alkalmazásával kapcsolatos jogszabálysértés elutasítása kapcsán, hogy a Ve. a törlés pontos végrehajtását nem szabályozza, ezért nem sérti az Indítványozó által kifogásolt áthúzás a Ve. 137. § (1) bekezdését. Nem reflektál azonban a végzés ezen indokolási eleme a Ve. 137. § (1) bekezdése szerinti törlés végrehajtásának, és a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban rögzített alapelvek tiszteletben tartása közötti összefüggésre, és nem ad indokolást arra, hogy

miért tartja megalapozatlannak az Indítványozó azon érvelését, miszerint a szavazólapokon a IV. és VII. kerületben végrehajtott áthúzások Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban rögzített alapelveket sértik. A Kúria végzése nem reflektál a IV. és VII. kerületben alkalmazott áthúzások tényleges végrehajtása, és a Ve. 137. § (1) bekezdése nyelvtani-logikai értelmezése közötti összefüggésre, az Indítványozónak az erre az érve alapított jogellenességi hivatkozására sem, holott a IV. és VII. kerületben alkalmazott módszert maga a végzés [44] pontja is „áthúzásnak”, és nem a Ve. hivatkozott pontja szerinti terminológiának megfelelő „törlés”-nek nevezi.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) ABh [34] bekezdésében kifejtette, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

Indítványozó a bírósági felülvizsgálati kérelmében kérte továbbá a Főváros összes szavazókörére nézve az érvényes szavazatok újra számlálását is, az érvénytelen szavazatok újra számlálása során feltárt mintegy 2%-os hibaarányra hivatkozva. A Kúria végzése ezt arra hivatkozással utasította el, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban új jogszabálysértésre már nem lehet hivatkozni.

A Ve. 241. §-a a szavazatok újraszámolását mint a választás eredményét megállapító döntés elleni fellebbezés elbírálásának egy lehetséges módjaként nevezi meg. Az Indítványozó pedig az alapügyben indult első fellebbezésében már megtámadta a választás eredményét megállapító döntést, és ennek keretében a Főváros összes szavazókörének szavazatszámoló bizottságai eredmény-megállapító döntéseit. A Ve. 241.§ (3) bekezdés szerint, ha a (2) bekezdés a) pontja alapján benyújtott fellebbezés elbírálása csak a szavazatok újraszámolása útján lehetséges, a fellebbezést elbíráló választási bizottság, illetve a bírósági felülvizsgálati kérelmet elbíráló bíróság köteles a szavazatokat újraszámolni. A szavazatok újraszámolása esetén a fellebbezés, illetve a bírósági felülvizsgálati kérelem elbírálására rendelkezésre álló határidő hat napra nő, és a választási bizottság vagy a bíróság a választási irodák tagjainak közreműködését igénybe veheti.

Maga a Ve. eljárásjogi szabályai nem tesznek különbséget az újraszámolás egyes lehetséges módozatai között aszerint, hogy teljes vagy részleges, csak az érvénytelen, vagy csak az érvényes, netán az összes szavazatot érinti-e. Az efféle metodikai felosztás tehát magából a törvény szövegéből nem következik, a szavazatok újraszámolása így egy olyan kézenfekvő, a

törvényben nevesített módszer, amely lehetővé teszi az eredmény megállapító döntés elleni fellebbezés érdemben elbírálhatóságát. A törvény szövegéből azonban nem következik olyan jogértelmezés, hogy a fellebbezés folytán eljáró választási bizottság, vagy a felülvizsgálati kérelemre eljáró bíróság kötve lenne ahhoz, hogy a kérelmező milyen módszerrel, milyen eljárási cselekmény útján kéri az eredmény megállapító döntés felülvizsgálatát elérni. Következésképpen az eljáró választási szerv vagy bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy az elé tárt valószínűsítő bizonyítékok alapján indokoltnak tartja-e a szavazatok újraszámolását és amennyiben igen, milyen körű újraszámolás az, amely a kérelem érdemi elbírálásához szükséges. Ez a jogértelmezés olvasható ki a Kúria Kvk.III.39.171/2024/11. számú határozatából, amely ügyben a Kúria a kérelemtől némileg eltérően részleges, csak az érvénytelen szavazatok újraszámolását végezte el.

A Ve. rendelkezései alapján a fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálatban új tényekre és új bizonyítékokra is lehet hivatkozni.

A Kúria – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkének értelmezései szabályaira – megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a főpolgármester-választás szavazatainak teljeskörű újraszámolására vonatkozó kérelem új jogsértés állítására vonatkozott, a fentiek szerint ugyanis az újraszámolás nem egy új jogsértés, hanem a választás eredményét megállapító döntés elleni fellebbezés elbírálásának egy lehetséges módja. Annak oka pedig, hogy az erre vonatkozó kérelmet Indítványozó a felülvizsgálati kérelem keretében terjesztette elő éppen az, hogy a teljes újraszámolást indokoltá tevő tények és bizonyítékok csak a Nemzeti Választási Bizottság által végrehajtott érvénytelen szavazatok újraszámolása során kerültek felszínre. Az, hogy a Kúria mindezeket a körülményeket figyelmen kívül hagyta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozta, ami egyben Indítványozóra nézve a passzív választójoga sérelmével is járt.

E követelményeknek a Kúria végzése tehát a fentiek szerint nem felelt meg, így a végzés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt alapvető jog részjogosítványát képző indokolt döntéshez való jog sérelmét okozta.

3.2. Alkotmánykonform jogértelmezés

Az Alkotmánybíróság szerint az Alaptörvény 28. cikkében rögzített jogértelmezési követelmények érvényesülését szolgálja az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz, mely megállapítás jelen ügyben is felhívható. *„Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított*

jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]}.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az a gyakorlat, ahogy a IV. és VII. Kerületi Helyi Választási Irodák Szentkirályi Alexandra jelölt kiesését követően eljártak, nyilvánvalóan jogsértő volt azáltal, hogy a Ve. 137. § (1) bekezdéséből következő és a 178. § (3) bekezdésében rögzített módon megkövetelt törlési kötelezettségnek a hivatkozott választási irodák érdemben nem tettek eleget, amikor szabad szemmel nehezen érzékelhető módon húzták ki a kiesett jelöltet. Ezen gyakorlat a fentiekben kifejtettek szerint az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik, emellett oly mértékben volt nyilvánvaló és rosszhiszemű, hogy a Kúriának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből és a 28. cikkből következően fel kellett volna ismernie az alapjogi összefüggéseket, az alaptörvényi rendelkezés sérelmét, illetve az abból fakadó tételes jogsértést, és azt meg kellett volna állapítania. Ehelyett azonban a Kúria érdemi, a döntésének ezen részére vonatkozó indokolás nélkül elutasította a jelölt kiesésének szavazólapon való megjelenítésével összefüggő kérelmet.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúriának önmagában akkor, ha csak egyetlen – az érintett kerületek helyi választási irodái eljárásában egyébként tömegesen előforduló – ilyen szavazókörben használt szavazólapot talált volna, el kellett volna végeznie annak alaptörvényi megfelelés szerinti vizsgálatát és értékelését is. Ezzel szemben Indítványozó ráadásul nem is csupán egy, de számos ilyen szavazókörben használt szavazólapról csatolt bizonyítékot, melyeket a Kúria figyelmen kívül hagyott.

Ennek kapcsán rögzítendő, hogy a Kúria aránytalan és az észszerűség elvének ellentmondó bizonyítási terhet helyezett Indítványozóra, amikor annak igazolását várta el, hogy a választópolgárokat valóban megtévesztette az érintett választási irodák gyakorlata. A választás titkossága – mely szintén az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdésében foglalt választási alapelvek közé tartozik – ugyanis lehetlenné teszi, hogy Indítványozó beazonosítsa és megkeresse azokat a választópolgárokat, akiket valóban megtévesztett a jogsértő áthúzás. Nem életszerű, hogy az ilyen választópolgárok maguktól jelzik ezt a tényt Indítványozónál, ráadásul még ennek előfordulása esetén sem lehetséges az ilyen nyilatkozatok valóságtartalmát ellenőrizni. A Kúria a végzés [50] pontjában vélhetően épp a szavazás titkosságának elve miatt mondta ki, hogy akár anonim nyilatkozat is megfelelő bizonyítási eszköz lehetett volna, ugyanakkor Indítványozó határozottan felhívja a figyelmet arra, hogy a Kúria minden bizonnyal épp a névtelen nyilatkozat valóságtartalmának ellenőrizhetetlenségére hivatkozva utasította volna el ilyen bizonyítékok figyelembevételét. Az a bizonyítási teher tehát, amely a Kúria végzéséből következik, nem csupán ellentétes a választás titkosságának alapelveivel, de önmagában sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is, hiszen olyan bizonyítékokat követelt meg Indítványozótól, melyek vagy eleve

nem állhatnak a rendelkezésére, vagy nem foghattak volna helyt a felülvizsgálati eljárás során. Indítványozó tehát jelen ügyben nem azt kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy szakjogi jogértelmezést folytasson és maga is értékelje az ügyben benyújtott bizonyítékokat, hanem annak megállapítását kéri: a Kúria megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapvető jogot azzal, hogy (1) olyan mértékű bizonyítási terhet helyezett Indítványozóra, amely eleve teljesíthetetlen és a jogorvoslati cél elérésére alkalmatlan volt; (2) az Indítványozó által benyújtott bizonyítékok értékelését elmulasztotta, mely mulasztásnak nem adta kellő indokát.

A Kúriának azt is fel kellett volna ismernie, hogy a főpolgármester-választás érvényes szavazatainak teljeskörű újraszámolására vonatkozó kérelem nem új jogsértés állítására vonatkozott, a fentiek szerint ugyanis az újraszámolás nem egy új jogsértés, hanem a választás eredményét megállapító döntés elleni fellebbezés elbírálásának egy lehetséges módja, amelynek alapját képező információk csak az érvénytelen szavazatok újraszámolása során kerültek napvilágra, így az Indítványozó ezekre - a Ve. által a bírósági felülvizsgálat során lehetővé tett új tényekre történő hivatkozás keretében – első ízben a bírósági felülvizsgálati kérelmében tudott hivatkozni. Az, hogy a Kúria mindezeket a körülményeket figyelmen kívül hagyva új jogsértésnek minősítette az Indítványozó erre irányuló kérelmét, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozta, ami egyben Indítványozóra nézve a passzív választójoga sérelmével is járt.

Ez a bírói eljárás együttesen a választójogra vonatkozó alapjogi szempontok figyelmen kívül hagyásával Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét okozta, hiszen a Kúria eljárása következtében nem volt valódi és érdemi lehetősége arra, hogy az általa állított törvénysértéseket a bírósági felülvizsgálati eljárás törvényesen orvosolja. Önmagában az a tény, hogy a Kúria lehetetlen és az észszerűség elvével ellentétes bizonyítást vár el, kiüresíti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslatihoz való jogot.

Fenti érvek és alkotmánybírósági gyakorlat alapján jelen ügyben a Kúriának fel kellett volna ismernie az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján, illetve a 28. cikkben rögzített jogértelmezési szabályok szerint kellett volna vizsgálnia a felülvizsgálati kérelemben előadott jogsértéseket. Ezen alkotmányos kötelezettségének a Kúria nem tett eleget, amellyel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozta, így végzése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a 28. cikkébe ütközik, ezért alaptörvény-ellenes.

Mindezzel együtt is amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság helyt ad Indítványozó panaszának, és a Kúria KvK. VI.39.141/2024/11. számú végzését megsemmisíti, és a Kúriát új eljárásra utasítja, úgy az ezen eljárások határidőit is figyelembe véve kialakulhat egy olyan helyzet, amikor a Ve. 7. §-a szerinti, a megismételt választás kitűzésének a határideje, és a Ve. 9/B. alcím szerinti, a megismételt választással kapcsolatos eljárási feladatok és határidők egymással kollízióba kerülnek. Ezért Indítványozó tisztelettel arra kéri az Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben helyt ad az indítványnak, és a Kúria KvK. VI.39.141/2024/11. számú végzését megsemmisíti, úgy az erre vonatkozó határozata indokolásában rögzítse azt, hogy a Ve. kollízióba került rendelkezései közül ebben az esetben a Ve. 9/B. alcíme szerinti, a megismételt választással kapcsolatos eljárási feladatok és

határidők betartására vonatkozó szabályok élveznek elsőbbséget. Ennek hiányában ugyanis az a helyzet állna elő, hogy a Ve.-ben biztosított eljárási határidők betartásának következtében, egy teljesen törvényes jogorvoslati folyamat eredményeképpen a megismételt választás kitűzése a Ve. 7.§-a szerinti határidő eltelte miatt lehetetlenné válna, ami pedig szintén súlyosan érintené az Indítványozónak az Alaptörvényben rögzített jogait, hiszen ez esetben a bizonyított jogszabálysértés teljesen törvényes jogorvoslati folyamat keretében történő megállapítását követően a jogszabálysértés jogkövetkezménye (a megismételt szavazás kitűzése) alkalmazása lehetetlenné válna, ami pedig az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslati joga elvonását eredményezné.

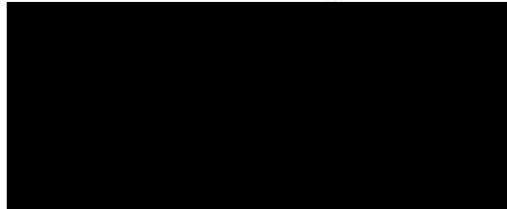
Összegzés

Mindezek alapján Indítványozó álláspontja szerint a Kúria Kvk.VI.39.141/2024/11. számú végzése megsértette az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, továbbá a 28. cikkét azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait. A támadott végzés teljesíthetetlen, egyben alkalmatlan bizonyítási teher előírásával megszegte a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogból származó kötelezettségeit, s így lehetetlenné tette, hogy Indítványozó által ezen alapjogok sérelmére is tekintettel felvetett sérelmei érdemi jogorvoslatot nyerjenek.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ezen indokokra figyelemmel a Kúria végzését megsemmisíteni szíveskedjen.

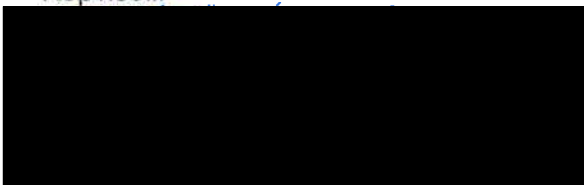
Tisztelettel:

Budapest, 2024. június 28.

Vitézy Dávid László

Képviseli:

Szutrély Ügyvédi Iroda

dr. Szutrély Nóra ügyvéd

